

Záznam kázání Curry Blakea z třídního semináře nazvaného Divine Healing Technician
(Technik Božského uzdravování – dále již jen DHT)
CD č. 16
(překlad: Edita a Pawel Staniszewski)

Pamatujte si, že to, co uzdravuje nemocné, a co vám tady říkám, není nějaká nová doktrína. Je to o tom, kým jste a o tom, co udělal Bůh skrze Ježíše Krista pro vás, ve vás a skrze vás.

Skončili jsme v Efezským 4:15: „Místo toho máme mluvit pravdu v lásce a v každém ohledu růst v Krista, který je hlavou. Z něj celé tělo, spojené a svázané pomocí všech tkání, roste a buduje se v lásce, když každá jednotlivá část plní úkol, který jí náleží.“ Vidíte, že je důležité, aby ta vaše část fungovala správně a přispívala k tělu Kristovu plně.

V Ef. 3:20 se píše: „Ten, který v nás působí svou mocí, je schopen učinit nesrovnatelně mnohem více než cokoli, oč prosíme nebo si představujeme.“ Nestačí jen být znovuzrozený, chodit do církve, platit desátky a tím myslet, že přispíváte tou svojí částí. Přispíváte pouze tehdy, když chodíte v plnosti a Boží moc ve vás se projevuje a jste tím a děláte to, co pro vás zamýšlel Bůh. 17.verš: „Naléhavě vás proto v Pánu vyzývám, abyste už nežili jako pohané podle svých marných myšlenek.“ Tento verš momentálně nejvíce ukazuje na církev ve Spojených Státech. Kdyby církev v USA dělala alespoň 10% z toho, o čem káže, Amerika by byla zcela jiným národem. To se pořád mluví o tom, jak máme stahovat duchovní mocnosti, ale města se tím vůbec nemění. Bible říká, že ten, kdo se chlubí darem, který ve skutečnosti nemá, je jako mraky a vítr bez deště. Když dnešní církev mluví stále o něčem, co ale nepotvrzuje svými činy, že má, je bez života. Můžeme dělat hodně hlučnou shromáždění a chvály, ale nevidíme, že by to něco produkovalo. Takže se musíme vrátit k realitě a vytvářet to, o čem mluvíme, že máme. Nestačí říct, že teď udělám nějaký imaginární prorocký akt. Imaginární prorocké akty a slova by měla mít praktický dopad a uplatnění, měla by něco změnit.

Verše 18. – 24.: „Nevědomost pramenící z jejich zatvrdělého srdce jim zatemnila mysl, takže jsou odcizeni od Božího života. Otapili a oddali se nestydatosti, páchají všemožnou nečistotou, ale nemohou se nasytit. Tomu jste se však od Krista nenaučili! Poněvadž jste ho uslyšeli a poznali pravdu, která je v Ježíši, odhodte už svůj dřívější způsob života i to staré já, které je zkažené a plné klamných tužeb. Obnovujte ducha své mysli a oblékněte se do nového člověka stvořeného k Božímu obrazu, plného spravedlnosti, svatosti a pravdy.“ Máte tedy odložit toho starého člověka a obléct si nového, který bude mluvit a jednat jako Bůh. Další verše: „Odhoďte tedy lež a každý „říkejme jeden druhému pravdu“ – jsme přece údy téhož těla! „Hněváte-li se, nehřešte, zkontrolujte svůj hněv, než slunce zapadne. Nedávejte místo ďáblu. Zloděj ať přestane krást a začne pracovat. Ať se slušně živí vlastníma rukama, aby se měl oč podělit s tím, kdo má nouzi.“ Tady chci upozornit, že pracovat nemáme proto, abychom peníze hromadili, ale abychom mohli dát těm, kdo to potřebují. A dále: „Z vašich úst ať nevychází nic zlého, vaše slova ať jsou dobrá, posilující tam, kde je potřeba, a užitečná těm, kdo je slyší. Nezarmucujte svatého Božího Ducha, jehož pečeti jste byli označeni ke dni vykoupení. Veškerá hořkost, hněv, zuřivost, křik i urážky ať vás opustí spolu s veškerou záští. Buďte k sobě navzájem laskaví a milosrdní. Odpouštějte si navzájem, tak jako Bůh v Kristu odpustil vám. Jakožto milované děti se řiďte Božím příkladem a žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás... atd.“ Čtěte si to pomalu, důkladně, vyhledávejte si, co ta slova přesně znamenají.

Teď se vraťme do Gal. 4:1: „Snažím se říci, že dokud je dědic (připomínám, že my jsme dědicové) nedospělý, ničím se neliší od otroka. Je sice pánem všeho, ale až do času určeného otcem zůstává pod poručníky.“ Tím stanoveným časem není míněno nějaké určité datum, je to prostě jen do té doby, než se otec rozhodne a řekne, dobrá už je čas.

Víte, jak vyučovali a cvičili šlechtice? Když se následník trůnu připravoval na svoji funkci budoucího krále, najímali poručníky. Tito poručníci byli přirozeně níže v hierarchii a proto nemohli princ říci třeba: „Nedělejte to!“ Když udělal princ něco, co se nesluší, museli říci něco jako: „Počkejte, tohle my neděláme, protože králové se takhle nechovají.“ Když kážu, často mluvím nevybíravě až tvrdě. Věřte, že v tom mám záměr, normálně se vyjadřuji citlivě a myslím, že je lehké se mnou vyjít a rozhodně mi nejde o to někoho ranit. Kážu ale tak, jak kážu, protože hodně lidí je nábožensky spících a já musím být schopen je probudit. Pokud pro takové lidi nebude v mém kázání něco „šokujícího“, tak to ani nebudou schopni uslyšet, protože si budou myslet, že je to prostě jen další kázání. Na kázání mi ale nezáleží, já prostě jen předávám něco, co funguje. Ze začátku jsem se tím jen sdílel, ale teď to pociťuji jako něco urgentního, co chci ostatní naučit, kvůli těm všem lidem, kteří potřebují uzdravení. Snažím se prorazit tu náboženskou skořápku, nikdy se nesnažím kázat tak, aby se lidé cítili obvinění. Moje kázání mohou být pro některé lidi drsná a přímá, ale je to také tím, že většina lidí je zvyklá na kázání, kde se kazatel snaží věci trochu zaobalit a nechat na posluchači, aby si věci domyslel, aby to nevypadalo tak tvrdě.

Pokračujeme 3.veršem: „Dokud jsme byli nedospělý (to znamená tělesní, miminka v Kristu, když jsme potřebovali mléko místo masa), byli jsme i my takto zotročení principy tohoto světa.“ Dokud budete nedospělý, posluchači, ale ne činitelé slova, budete zotročení principy tohoto světa. To znamená, že čímkoli bude procházet svět, budete procházet i vy. Svět vás bude kontrolovat, tak jako kontroluje neobrácené lidi. Tak by to být nemělo. Když třeba prasečí chřipka napadne svět, tak napadne i vás. Ale mělo by to být tak, že vás se to nedotkne a ještě máte jít a zbavit je toho trápení. Už nejste zotročení těmito věcmi, ale ty věci jsou pod vaší kontrolou.

Pokračujeme 4.veršem: „Když se však čas naplnil, Bůh poslal svého Syna, narozeného z ženy, narozeného pod Zákonem, aby vykoupil ty, kdo byli pod Zákonem, abychom přijali právo synovství. A protože jste synové, Bůh poslal do našich srdcí Ducha svého Syna, volajícího: „Abba, Otče!“ A tak už díky Bohu nejsi otrok, ale syn, a když syn, pak také dědic.“ Jste syny ne otroky (pozn. v anglickém textu, ze kterého vychází je místo otrok napsáno sluha). A je rozdíl být synem, který slouží, a sluhou. Sluha neví, co dělá jeho pán, syn to ví. Sluhovi se říká co a kdy a jak má dělat. V prvním verši se píše, že nedospělý se ničím neliší od otroka, přestože je pánem všeho. A až vyroste, přestane se chovat nedospěle a bude se chovat jako pán všeho. Sluha (otrok) se musí ptát, pán všeho ví, co dělat a dělá to.

8.verš: „Dokud jste ještě neznali Boha, otročili jste těm, kdo přirozeně nejsou žádní bohové.“ Jinými slovy tady říká, že když jsme neznali Boha, tak jsme si mysleli, že sloužíme Bohu, ale sloužili jsme démonům. Démoni se nezajímají o vaše úmysly. To Bůh se dívá na srdce, ale démoni se snaží lidi tlačit do akce – abych to vysvětlil, co tou akcí myslím. Když třeba někdo přijde a řekne, Curry tohle musíme hned udělat, hned rozhodnout, co budeme dělat, řekni to nebo to, musí to být rychle a podobné věci, tak automaticky říkám ne. Protože, když děláte taková rychlá rozhodnutí, většinou uděláte chybu. Dábel vás vždy bude tlačit. Neříkám, že Bůh po vás taky nemůže čas od času chtít rychlou reakci, řešení apod.

Chodím se modlit za lidi do obchodního domu Walmart, moc mě nezajímá K-mart. Někdo se mě kdysi zeptal, proč nejdu i do K-martu. Začal jsem nad tím přemýšlet a říkal jsem si: „Co když v K-martu jsou lidé, které pro mě Bůh připravil, abych se za ně modlil?“ Chvilí jsem

se tím trápil, ale pak mi došlo, že Bůh mě zná a ví, že budu ve Wallmartu a tak pro mě připravuje věci tam. A když mě bude chtít v K-martu, tak mě tam dostane třeba tak, že vejdu na toaletu ve Wallmartu a vyjdu ze dveří a ocitnu se v K-martu. Slyšel jsem o muži, kterému Bůh řekl, aby se přestěhoval do jiné země. Neměl na to peníze ani nevěděl, kde by tam bydlel. Bůh mu ale řekl, ať si prostě sbalí věci a jede na letiště. Když tam přijel, ptal se Boha, co má udělat teď a Bůh mu řekl, ať jde na toaletu, a když z ní pak vyšel, tak se ocitl v jiné zemi. Stejná věc se stala třeba Eliášovi nebo Filipovi. Je čas na tyto věci, očekávejte je.

Pojďme do 1. Jana 4:15: „Kdokoli vyznává, že Ježíš je Syn Boží, v tom přebývá Bůh a on v Bohu. A my jsme poznali lásku, kterou k nám Bůh má, a uvěřili jsme jí. Bůh je láska. Kdo přebývá v lásce, přebývá v Bohu a Bůh v něm. Takto láska mezi námi došla naplnění, takže smíme mít smělou důvěru v soudný den – vždyť jsme na tomto světě takoví, jako je on.“ Uvědomujete si, co se tady říká? Říká se tady, že čímkoli je Ježíš, tím jsme my teď v tomto světě. Neříká se tady, že takovým, jaký je, budeme, ale takovými už jsme. My jsme byli naroubováni do Ježíše, už to nejsme my, kdo žijeme, ale Ježíš v nás. Tak přestaňte myslet v kategoriích: moje pomazání, můj dar, moje povolání. Zapomeňte na sebe a přestaňte říkat: „Nevím, jestli na to mám víru.“ Není to o vaší víře, ale o potřebě druhých. Je to o tom, jak spojit potřebu lidí s Božím zaopatřením. Učení o tom, že se budeme modlit, abychom měli otevřené nebe, jsou nesmyslná. Problémem s takovým učením totiž je, že pro hříšníka, který sedí vedle tebe, bude to nebe i tak zavřené a pro křesťana je nebe vždy otevřené. Bible nikde nemluví o tom, že je pro tebe brána nebe uzavřena, a že ji máme bombardovat modlitbami, aby se otevřela. Naopak se píše, že brány pekla nás nepřemůžou. Tak by se asi měly nasměrovat zbraně směrem k branám pekla a ne nebe ☺

1.Jan 2:20: „Vy ale máte pomazání od Svatého a všemu rozumíte.“ Někdo říká: „Ale já všemu nerozumím.“ Odpovím: „Ale jo, jen nevíš, že to víš.“ Tak teď opět musím říct o něčem, co dělá církev obráceně. Víte, jak Ježíš říkával: „Slyšeli jste, že ... , ale já vám říkám...“ Taky jste mohli slyšet různé věci, ale já vám říkám: „Je psáno....“ Vidíte, nepotřebujete znát různé doktríny, stačí otevřít Bibli a přečíst, co se tam píše.

Hodně křesťanů říká, že má hodně vědomostí v hlavě, které musí přejít do srdce. To je lež. Tvoje srdce bylo obnoveno. Bůh tě obnovil, obnovil tvoje srdce a Bible píše úplný opak toho, co se v církvi učí. Bible říká, že tvoje srdce bylo obnoveno, ale tvoje mysl musí být obnovena. Takže máte vědomosti v srdci, které potřebují přejít do mysli. Kolik z vás slyšelo učení o RHEMA a LOGOS? Učí se to špatně. Vezměte si řeckou konkordanci a vyhledejte si ta slova. Definice slov RHEMA a LOGOS jsou skoro stejné a rozdíl mezi nimi zjistíte teprve v různých verších.

V Jakuba 1:22: „Tím slovem je ale potřeba se řídit – nenamlouvejte si, že mu stačí naslouchat!“ Tady je užito LOGOS. Takže máte být činitelé LOGOSu ne RHEMy. A jak se to učí? Tak, že se říká, že nemůžeš být činitelem LOGOSu, ale že se musí stát RHEMou (tedy přímým slovem od Boha pro tebe, kdy ti to Bůh osobně sdělí, že máš něco udělat). Ale tady v Jakubovi jasně vidíte, že máte činit LOGOS – tedy to psané slovo Boží a jste zodpovědní za každé slovo v Bibli a nemáte čekat, až vám to Bůh osobně řekne a nějaký verš vám vyvstane do mysli a pak teprve se podle něho budete řídit. To by si totiž každý mohl říct, že nemusí nic dělat, když mu to Bůh speciálně neřekne. Když si vyhledáte slovo RHEMA, tak to vždy znamená „LOGOS, které děláte“. Když děláte slovo Boží - LOGOS, tak se to stává RHEMOU. Mat. 7:24 a dále, kde se píše: „Každý, kdo slyší tato má slova (LOGOS) a plní je....“ a Mk 4:14 a dále, kde se píše: „Rozséváč rozsévá slovo (LOGOS)....“ Když jíte, jídlo ve vás se promění na energii, takže to není ani tak to jídlo, co potřebujete, ale tu energii, kterou vytváří. A teď si představte, že si vezmete jídlo a vaše tělo ho nestráví, nepřemění na energii, živiny, apod., tak přestože budete jíst, umřete hladu, protože vaše tělo s tím nic neudělalo, jen to vámi prošlo. Když to převedeme na to, o čem mluvíme, tak LOGOS se stává RHEMOU, když s ním něco uděláte. Můžete mít kolik chcete LOGOSu, ale umřete, protože jste s tím nic neudělali. Ale jakmile začnete LOGOS dělat, je to slovo napsané v Bibli transformováno do slova, podle kterého žijete. Prostudujte si to sami pro sebe, nemusíte věřit tomu, co říkám, ale studujte to a přesvědčete se sami.

1.Jan 2:27 – 3:6: „Ve vás však zůstává to pomazání, které jste přijali od něj, a nepotřebujete, aby vás někdo poučoval. To pomazání vás učí všemu a je skutečné – není to žádný klam! Jak vás naučilo, zůstávejte v něm. Ano drazí, zůstávejte v něm, abychom očekávali jeho zjevení se smělou důvěrou a nemuseli se stydět, až přijde. Víte přece, že on je spravedlivý. Vězte také, že každý, kdo žije spravedlivě, se narodil z něj. Pohleďte, jakou láskou nás Otec zahrnul: smíme se nazývat Božími dětmi (pozn. Bible kralická, ze které čerpá, uvádí Božími syny) – a také jimi jsme! Proto nás svět nezná, že nepoznal jeho. Milovaní, teď jsme Boží děti (synové), ale ještě se neukázalo, co budeme. Víme však, že až se ukáže, budeme podobní jemu, neboť ho uvidíme tak, jak je. Každý, kdo k němu upíná tuto naději, usiluje být čistý, jako je čistý on. Každý, kdo páchá hřích, páchá zločin, vždyť hřích je zločin! Víte, že on se ukázal, aby naše hříchy šňal, a v něm žádný hřích není. Kdo v něm zůstává, tedy nehřeší, ale kdo hřeší, ten ho neviděl ani nepoznal.“ „Můžete“ hřešit a Bůh si vás bude používat, ale hřích zanechává stopy a nikdy nedosáhnete toho, co pro vás Bůh připravil, když si budete pohrávat s hříchem. Teď ještě k 1. Janovi 3:2. Tady si lidé myslí, že až se Ježíš objeví, tak budeme proměněni a budeme vypadat jako on. To ale Bible neříká. Bible říká v 1.Kor. 15:53: „Toto pomíjivé musí obléci nepomíjivost, toto smrtelné musí obléci nesmrtelnost.“ Ale tady v tom verši v 1. Janovi 3:2 není napsáno, že se proměníme a budeme vypadat jako on. Píše se tady spíše opak a to, že se neukáže, dokud nebudeme vypadat jako On. Opět opakuji, že je to úkolem patera služebnosti, abyste dorostli v Něho. Takže my čekáme na to, aby se objevil a my vypadali jako On, zatímco On čeká na to, až budeme vypadat jako On, aby mohl přijít. Když to pochopíte, uvědomíte si, že sebou „musíme hodit“. Zamyslete se nad tím, čím se krmíte. Neexistují věci neutrální, buď vám něco pomáhá obnovit vaši mysl, nebo naopak. Když strávíte hodinu denně sledováním televize, myslíte si, že to „zneutralizujete“ na nedělním shromáždění?